

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ ΣΤ'

Σεπτέμβριος 1985

Αρ. Φύλλου 34

«ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΑΛΑΣ»

Β'

Καί εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ 'Αγιορείτου ἐλέγξαμε δεόντως τὴν σημερινὴν πτῶσιν τοῦ 'Αγιορειτικοῦ κόσμου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὁμολογιακὴν του πορείαν. Οὐδεὶς λόγος περὶ πίστεως μεταξὺ τῶν καθηγουμένων καὶ τῶν ὑποτακτικῶν τῶν τὰ πάντα διυλίζονται, πλὴν τῆς προδοσίας ποὺ καταφόρως ἐνεργεῖται ἀπὸ τοὺς μεγαλοσχήμεως τοῦ Φαναρίου καὶ τοὺς δορυφόρους του, ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ!

Ἄς μνημονεύεται ὁ Πάπας εἰς τὰ Δίπτυχα τοῦ Πατριαρχείου ἤδη ἀπὸ τὸ 1968 οὐδεὶς συγκινεῖται, οὐδεὶς διαμαρτύρεται, ἔστω καὶ γραπτῶς. Ἀπεναντίας μάλιστα μόλις τὸν παρελθόντα Ὀκτώθριον 22 'Αγιορεῖται ἐκ διαφόρων Μονῶν ἐπορεύθησαν «ἀγαλλομένῳ ποδὶ» εἰς Φανάριον, πρακειμένου νὰ χαιρετίσουν τὸν κύριον Δημήτριον ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις του!!!

Κοσμικοὶ ἄνθρωποι μὲ οἰκογενεῖας καὶ μυρίας ἐν τῷ κόσμῳ μερίμνας συγκινεῖται καὶ ἀγωνιοῦν διὰ τὴν συντελουμένην προδοσίαν, οἱ δὲ δῆθεν πολῖται τοῦ «ταμείου τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀδιαφοροῦν καὶ περὶ ἄλλων τυρβάζουν, ὅταν δὲν διώκουν τοὺς ἀγῶνιζομένους συναδέλφους τῶν. Ὅντως φρικτὸν καὶ νὰ τὸ σκέπτεται κανεὶς...

Ὅτι δὲν ὑπερβάλλομεν εἰς τὰς κρίσεις μας ἀπόδειξις τὸ κατωτέρω δημοσιεύμενον «κείμενον τὸ ὁποῖον ἐστάλη προσφάτως εἰς τὴν 'Ι. Κοινότητα τοῦ 'Αγίου Ὁρους, τὰς 20 'Ιερὰς του Μονὰς καὶ τὸν Πολιτικὸν Διοικητὴν, κοινοποιηθὲν συγχρόνως εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἐνώσιν Ξένων Ἀνταποκριτῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25.9.1985

Πανοσιολογιώτατοι,
Σεβαστοὶ Πατέρες,

Μὲ κατάπληξιν καὶ πικρίαν πληροφορούμεθα ὡρισμένα γεγονότα ποὺ συμβαίνουν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὸ Περιθόλι τῆς Παναγίας μας, καὶ πού, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐκθέτουν τὸν Ἅγιορειτικὸν Μοναχισμόν καὶ προκαλοῦν σοβαρὰς ἀνησυχίας εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Λαόν μας.

Συγκεκριμένως:

1. Ἡ καθ' Ὑμᾶς Ἱερὰ Κοινότης ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ ἀνὰ

τὸ Πανελλήνιον γνωστοῦ διὰ τοὺς ἀνυποχώρητους ἀγῶνας του ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ζηλωτοῦ δὲ τῆς Ὁρθοδοξίας κ. Μάριου Πηλαθάκη, ἰδρυτοῦ καὶ προϊσταμένου τῆς ἐν Λονδίνῳ δρώσης Ἀδελφότητος «Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος» («ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» 6.9.1985). Καὶ τὸν μὲν αἵρετικὸν Καρδινάλιον Καΐνιχ ἐδέχθη φιλοφρόνως καὶ δὲν ἀντέδρασε διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν Ἐκκλησιαστικὰς τιμὰς ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Μονῆς Σίμωνος Πέτρως, τὸν δὲ ἀγωνιστὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐξεδίωξε!!!

Τί, λοιπόν; Ἡ Ἱερὰ Κοινότης υποδέχεται καὶ τιμᾷ αἵρετικούς, ἀποπέμπει δὲ καὶ περιφρονεῖ Ὁρθόδοξους ἀγῶνες;

2. Ὁ Ὡανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Δοχειαρίου ὠργάνωσε ἐπιχειρήσιν «καταλήψεως» τοῦ ταπεινοῦ κελλίου τοῦ ἐρημίτου Μοναχοῦ Δαμιανοῦ Βουλγαρίδη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραθιάσουν τὸ κελλίον, νὰ σπάσουν ἐπιπλα καὶ σκεύη καὶ νὰ λαφυραγωγῇσιν τὰς πενιχράς, ἐξ ἐργοχείρου, οἰκονομίας τοῦ Μοναχοῦ Δαμιανοῦ (ΓΡΑΠΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ἰδίου). Ἐξ ἐτέρου ἐπιχειρεῖται ὅλως παρανόμως ἡ ἀπέλασις τοῦ ἐξ Ἀγ. Ὁρους.

Καὶ ἐνῶ τὸσον θαναύσως διώκει ὁ π. Γρηγόριος Ζουμῆς, καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Δοχειαρίου, τὸν π. Δαμιανόν, ὡς ζηλωτὴν, ἀνέχεται τὴν παρουσίαν, εἰς τὴν Μονήν, ἑτεροεθνοῦς Μοναχοῦ, ἀμφιβόλου — ὡς κατηγγέλθη — Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως.

Πανοσιολογιώτατοι, Σεβαστοὶ Πατέρες,

Τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀνήκει εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαόν. Αὐτὸς ὁ Λαὸς μὲ τὰς ἡρωϊκὰς του ἐξορμήσεις, κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912 - 1913, ἀπληθεύρωσε τὸ Ἅγιορειτικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν. Αὐτὸς ὁ Λαὸς ἐπανδρῶνει τὸ Ἅγιον Ὅρος μὲ εὐσεβῇ καὶ ἐκλεκτὰ του τέκνα. Αὐτὸς ὁ Λαὸς συμπαρίσταται «πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ θεωρεῖ πνευματικὴν καρδίαν τῆς πατρίδος του, ποὺ τροφοδοτεῖ τὸ ἔθνος μὲ τὸ αἷμα καὶ τοὺς χυμούς τῶν παραδόσεων τῆς Ἀγίας μας Ὁρθοδοξίας.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνοικὸς Λαὸς ἔχει δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ ἀνησυχῇ διὰ τὰ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συμβαίνοντα καὶ νὰ

διερωτάται μήπως επαναβίωσε εις "Αθω τὸ φρικτὸν πνεῦμα τοῦ ἐξωμότου Πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου καὶ τοῦ «ἀζυμίτου» Αὐτοκράτορος Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγου! Μήπως ἐπιζητεῖται ἡ ἀλλοτρίωσις τοῦ Ἁγίου Ὁρους! Μήπως —τέλος— παρασκευάζεται ἡ τρομερὰ Ἀλωσίς τῆς Πνευματικῆς «Πρωτευούσης» τοῦ ἔθνους μας, τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀπὸ τὰς σκοτεινὰς Δυνάμεις, ποὺ ἐπιζητοῦν τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἔθνους μας τοῦ Πολιτισμοῦ μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐνῶ δὲ ἀναμένει ἀπὸ τοὺς Ἀγιορείτας Πατέρας, ἐν ὧσι τοιούτων τρομακτικῶν διὰ τὸ ἔθνος μας κινδύνων, νὰ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον αὐτῶν τῶν σκοτεινῶν Δυνάμεων, τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, τῆς στρατευμένης Ἀθείας, τοῦ Νεοδαρβινισμοῦ καὶ τῶν παρομοίων μὲ αὐτὰς Αἰρέσεων καὶ πλανῶν καὶ νὰ καλέσῃ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους Ἕλληνας εἰς πανστρατιάν, ὑπὸ τὸ αἵματοθαφὲς Λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας, βλέπει τοὺς Ἀγιορείτας νὰ διώκουν τοὺς Ζηλωτὰς Ὁρθοδόξους Ἕλληνας, Λαϊκοὺς καὶ Μοναχοὺς!

Ἀνησυχούμεν ὁμως καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον: Μήπως, δηλαδή, ἐτεροθενεῖς Ὁρθόδοξοι, ἐγκαταβιούντες ὡς Μοναχοὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, δυνάμει Διεθνῶν συνθηκῶν ἀνακινήσουν ζητήματα ἐκτραπῆς τῆς

τακτικῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ τῶν Διεθνῶν συμβάσεων, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸ καθεστῶς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Πανοσιολογιώτατοι, Σεβαστοὶ Πατέρες, ἡ σωτηρὴ δὲν εἶναι πάντα χρυσός. Δι' αὐτὸ ἀναμένομεν νὰ ἀκουσθῇ ἡ τιμία Ὑμῶν φωνή, καταδικάζουσα τοιαῦτα, ὡς ἀνωτέρω, γεγονότα καὶ επαναπαύουσα τὰς Συνειδήσεις πολλῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων.

Μετὰ θαυμάτου σεβασμοῦ

Ἐκπρόσωποι Ὁμάδος Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων
Ἔπονται ὑπογραφαὶ διαφόρων Καθηγητῶν, Δημοσιογράφων, Νομικῶν κλπ.

Πολὺ ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ ὁμιλήσουν οἱ διοικούντες τὰ τοῦ Ἱεροῦ Τόπου. Δὲν μᾶς ἔχουν συνηθίσει στὸν διάλογον τῆς ἀληθείας. Ἰσως θὰ πρέπη νὰ τὸ πάρωμε πλέον ἀπόφασιν ὅτι τὸ Ἅγιον Ὅρος ἐάτω, τουλάχιστον στὴν πλειονότητά του, διότι καὶ εἰς Ἀγιορείτης νὰ παραμείνῃ ὀρθοδόξων, αὐτὸς θὰ εἶναι τὸ Ὅρος καὶ ὁ ἀντάξιός διὰδοχος τῶν ὁμολογητῶν πατέρων τοῦ τῆς Θεοτόκου Ἱεροῦ κλήρου.

Θ. Μ.

Ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῶν Κολλυβάδων

Τῆς δ' αὖ τῶν ἐπουρανίων δώρων μεταλήψεως καθ' ἑκάστην μὴ κωλυομένης τοῖς ἀνευθύνους, πάντοι μοι δοκοῦσι δεισιδαιμόνως ἀνοηταίνεσθαι οἱ τὴν τοῦ μεγάλου ἁγιάσματος καθ' ἑκάστην μετὰληψιν κωλύοντες, τοῦ ἁγιασθέντος ἐπ' οὐδενὶ ἄλλ' ἢ ἐφ' ᾧ ἀρυσάμενους καὶ ἀπτεσθαι καὶ μεταλαμβάνειν καὶ ἐπιχρίσθαι καὶ περριραντίζειν τὸν ἱεὸν «εἰς ἁγιασμόν γὰρ φησὶν οἶκον καὶ τοῖς τε ἀποτόμοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσιν, τοῖς τε χρισμένοις».

— Ἀλλὰ κατὰ μόνην, φασί, τὴν τῶν Θεοφανείων ἡμέραν τοῦτο νενόμισται.

— Τίς ἡ ἀπόδειξις; Ἰνα τί δὲ καὶ ἀρυόμενοι, οἱ καδὲ συνεπιφερόμεθα, τοῦ πρεσβυτέρου Ἀπαξ τὰς καθ' ἑκάστα οἰκίας ἐν τῇ περιηγήσει ἁγιάσαντος, εἰ μὴ μέλλομεν ἐκάστοτε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ περὶ ἡμᾶς ἁγιάζειν; Π ρ ὀ λ η ψ ι ς καὶ τ α υ τ α καὶ ο ὗ δ ἐ ν ὕ γ ι έ ς, σπουδὴν τιθεμένου τοῦ μιστοῦ δαίμονος εὐλογοφανεῖ, μᾶλλον δὲ ἀνευλαθεῖ εὐλαθεῖα καθάπαξ ἀφελεῖν τοὺς πιστοὺς τὸν ἁγιασμόν, ὡς περ τὸν τῶν μυστηρίων, οὕτω καὶ τὸν τοῦ ἁγιάσματος.

Εἰς μὲν κακὸν ἐστὶν ἡ μετὰληψις λέγω καὶ τὸ χρίσμα τοῦ ἁγιασμένου ὕδατος, οὐδέποτε γινέσθω τὰ τοῦ Χρυσοστόμου φάναι, οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ τῶν Θεοφανείων, εἰ δὲ ἀγαθόν, αἰεὶ γινέσθω. Τοῖς γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμένου ἄρτου μερίδας οἱ καδὲ ἀποτιθεμένοι, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἔξεστι τὰ ἁγιασμένα νάματα οἱ καδὲ ἀποτίθεσθαι; Καὶ γὰρ καὶ παρὰ τῷ θείῳ Χρυσοστόμῳ φαίνονται αὐτὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἐπιφανείων καὶ μετακομίζοντες καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ὁλόκληρον ἀποτιθέμενοι. Οὐδὲ γὰρ τῆς δεσποτικῆς εἰκόνης, ἢ τοῦ τὸ ὕδωρ ἁγιάζοντος σταυροῦ ἁγιώτερον τὸ ἁγίασμα, ὧν

ἐκάτερον, καὶ τὴν εἰκόνα λέγω καὶ τὸν σταυρὸν ἑκαστον τῶν πιστῶν οἶκοι ἔχων, οὐ κωλύεται. (Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου, Ἐπιτομὴ Ἱ. Κανόνων, ἀνέκδοτον).

Φωνὴ Ὁρθοδοξίας

Τὸ κείμενον ποὺ ἀκολουθεῖ ἀποτελεῖ μέγα μέρος ἐπιστολῆς τοῦ ἀοιδίμου ὁμολογητοῦ Κοσμᾶ Φλαμιάτου, δημοσιευθεῖσης τὸ πρῶτον εἰς τὴν ὥραιαν ἐργασίαν τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, π. Γεωργίου Μεταλληνού: «Δύο Κεφαλῆαι ἀγωνιστὰ ἀντιμέτωποι», Λευκωσία 1980.

Τῷ εὐλαθεστάτῳ ἐν Ἱερομονάχοις Κυρίῳ Διονυσίῳ Ἰθιρίτῃ, τῷ ἐκ Πατρῶν τῆς Πελοποννήσου.

Γιρὸ ὀλίγου καιροῦ μοι ἐδόθη τὸ ἀπὸ 28 Φεβρ. φιλικὸν Γράμμα Σου, ὑπαγορευθὲν ὡς νομίζω παρ' ἄλλου. Ἐλυπήθην δὲ ἅμα ἀκούσας ἐξ αὐτοῦ, ὅτι ἐσθέσθη ὅπως οὖν ὁ ὑπὲρ τοῦ μοναδικοῦ θείου ζήλος σου καὶ ὅτι μαθητεύεις εἰς τὸ ἐντὸς τῆς Μονῆς Σχολεῖον καὶ ὅτι ἐλπίζεις δι' αὐτοῦ αὐξησιν γνώσεως. Περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἀγνοῶ πόθεν προήλθεν, ἢ ἐξ ἐμπειρίας ἀνθρώπων ἐκ τῶν ὧν διεσπάρσαν πανταχοῦ καὶ ἐν ὑποκρίσει θαθεῖα ἐνεργοῦσι τὰ κατὰ τῆς ἀληθείας σκάνδαλα, ἢ ἐξ ἀοράτου προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, παρ' οὗ τὰ ἰσχυρότερα ὅπλα κινούνται κατὰ πάντων μὲν τῶν ἐκλεκτῶν, ἀλλ' ἐξαιρέτως κατὰ τοῦ μοναδικοῦ τάγματος, ἢ ἐκ τῶν γενικῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας, τὰ ὅποια ὑπὲρ οὐδέποτε ἄλλοτε, ὅσον τῇ σήμερον, ἐπιπολάζουσι καὶ φέρουσι τὴν πτῶσιν καὶ τὴν ἀπώλειαν πολλῶν ἀδυνάτων. Εἰς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἐπίτασις εὐχῆς καὶ νηστείας καὶ συνεχῆς ἐξομολόγησις εἰς Πατέρα πνευματικόν, ἐνάρετον καὶ διακριτικόν.

Δέν φαίνεται μικρότερας άπορίας και λύτης άξιον ή εις τὸ Σχολεῖον μαθητευσίς σου. Ὁ εις τὸ δ-ρος τοῦ Ἀθωνος ἐνδιαιωόμενος μοναχός, οἰουδὴποτε σχήματος και θαμποῦ ἂν ἦ, ὅστις ἀπασχολεῖται ἐκ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων και ἐνασχολεῖται εις ἀκρό-σιν γραμματικῶν και ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, φαίνεται ὁμοιος εις τὸν ὄντα εις τελείαν ἀνδρός ἡλι-κίαν και ἀφίνει τὴν στερεάν τροφήν και ζητεῖ τὸ γά-λα, τὸ δν τροφή τῶν νηπίων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὁμοιάζει ὡς τὸ ὠμιπαιόμενον και ὀξυδερκῇ, ὅστις κλεῖει τοὺς ὀφθαλμούς του και ζητεῖ ὡς ὀδηγὸν τὸν τυφλόν. Εἰς τὸν μοναδικὸν θίον ὑποκρύπτεται μυστηριωδῶς ἡ οὐ-ράνως και θεία φιλοσοφία, ἐν ἔργῳ και πράγματι ἐ-παγγελιομένη εις ὅσους φυλάξωσιν αὐτὸν ἀκριθῶς ὀ-λους τοὺς θησαυροὺς τῶν ἐν οὐρανοῖς αἰώνιων ἀγα-θῶν, διὰ τοῦτο φαίνεται ἀνωτέρα ὄλων τῶν ἄλλων ἐ-πὶ γῆς γνώσεων και ἐπαγγελμάτων. Ἀλλ' ἵνα ἐπιτύ-χωμεν τοιαύτης ὑψηλῆς και θείας ἐπαγγελίας, ἀπαι-τεῖται κόπος, τάξις, μέθοδος και μεγίστη νῆψις και προσευχή και ἐργήγορσις, διότι ἔχει θαυμούς, οὐς, ὅστις ἀπροσέκτως και ἀμελῶς πατήσῃ και παραδρά-μῃ ἀνωμάλως, πίπτει πτώμα ἐξαισιων.

Εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς τῆς θάσεως ἡγωνί-σθησαν ὅλοι οἱ ὅσιοι, ἵνα θαυνώσιν ἐν αὐτῇ, πολλῶ μᾶλλον ὅπως ἀναφανῇ ἔπειτα ἀσφαλεστέρα και πλέ-ον ὑψηλὴ και λαμπρὰ οἰκοδομὴ και ἵνα δι' αὐτῆς τῆς γινομένης θάσεως τῆς δοκιμασίας οἰκοδομῶσι τὴν σωτηρίαν και τὴν δόξαν τῶν αὐτοῖς ὑποτακτικῶν ὀ-λοι οἱ συνετοὶ και ἀληθινοὶ Γέροντες και Προεστῶ-τες. Διὰ τοῦτο και εις ἐκ τῶν μεγάλων πειρασμῶν τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται και ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς δοκιμασίας, ἐξ οὗ ἐπαπειλεῖται ἡ πτώσις και ἡ κατάργησις ὄλου τοῦ μοναδικοῦ τάγμα-τος τὴν σήμερον, διότι χωρὶς αὐτοῦ οὔτε ἐγένετό πο-τε, οὔτε γίνεται οἰκοδομή. Ὅσοι δὲ Προεστῶτες ἢ Γέροντες οὐ μόνον δέν φροντίζουν περὶ αὐτῆς τῆς δο-κιμασίας, ἀλλὰ και προσιθάξουσιν τοὺς προσερχόμε-νους αὐτοῖς εις θαυμούς και εις σωματικὰς τρυφάς, αὐτοὶ οὐ μόνον δέν οἰκοδομοῦσιν, ἀλλὰ ρίπτουσιν αὐ-τούς εις τὰ θάραθρα τῆς πτώσεως και τῆς ἀπωλείας. Προσέρχονται αὐτοῖς ὡς πρὸς ἰατροὺς πνευματι-κούς, ζητοῦντες θεραπείαν, και ἀντὶ θεραπείας ἀπαν-τῶσι τὸν θάνατον...

Πρὸ τεσσαράκοντα και ἐπέκεινα ἐτῶν συνεκρο-τήθη ἀπόκρυφος και μυστικὴ συνωμοσία κατὰ πάσης τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, και ἀπὸ τό-τε ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὸ κακὸν προοδεύει και ἀνεπαι-σθήτως ἡ ἀποστασία τῆς πίστεως και ἡ διάδοσις τῆς πλάνης, ἡ γενικὴ διαφθορά, τὰ σχίσματα ἐκκλησια-στικά και πολιτικά και ἐμφύλια και οἰκονομικά, τὰ κατὰ τῆς πίστεως σκάνδαλα, οἱ νεωτερισμοὶ και και-νοτομίαι. Ὁ πρωταίτιος και δημιουργὸς αὐτῆς τῆς ἐ-πιβουλῆς, μετὰ τὸν νοητὸν Σατανᾶν, φαίνεται ἡ Ἀγ-γλία. Αὐτὴ ἐκίνησεν ἀπὸ τότε δολίως και ἀποκρύφως ὄλα τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη τῆς Δύσεως και τῆς Ἀνατο-λῆς εις αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν, τὰ ὁποῖα ὄλα διευθύ-νει και κινεῖ εις ὄργανα κατὰ τοὺς ἰδίους σκοποὺς διὰ τὴν ἀνεπαίσθητον και ἄθροαν ἀνατροπὴν ὄλης τῆς Ἐκκλησίας και διὰ τὸν γενικὸν ὀλεθρον και τὴν ἀ-πώλειαν ὄλων τῶν ὀρθοδόξων λαῶν και πρὸ πάντων τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους. Αὐτὴ ἡ συνωμοσία ἐνεργεῖται

ἀπὸ τότε εις ὄλα τὰ ὀρθόδοξα κράτη δολίως και πο-λυτρόπως, εις τὴν Ρωσσίαν, Μολδοβλαχίαν, Σερβίαν, Βουλγαρίαν, εις ὄλον τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, εις ὀ-λην τὴν Αἴγυπτον και πρὸ πάντων διὰ νόμου και συ-στηματικώτερον εις τὴν Ἐπτάνησον και εις τὸ Βασί-λειον τῆς Ἑλλάδος, ὁποῦ ἡ Ἀγγλία ἔχει τὴν αὐτῶν σχέσιν και ἐπιρροὴν εις τὰ πράγματα.

Αὐτὴ διευθύνει και τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν (Κων)λεως και εις αὐτὸν τὸν σκοπὸν τείνουσιν ὄλα γενικῶς τὰ σημερινὰ σχολεῖα τῆς Ἀνατολῆς και τῆς Δύσεως και τῆς Ἀρκτοῦ και ὄλα αἱ μυστικαὶ Ἐται-ρεῖαι, αἱ ὁποῖαι διοργανίζονται ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐθνικῆς δῆθεν και θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, οἱ ἐπι-θαλλόμενοι ὀρκοὶ, μυστικοὶ τε και φανεροὶ, τὰ νέα νομοσχέδια και αἱ καινοτομίαι, ὄλος ὁ Τύπος και οἱ ἐφημεριδογράφοι, τὰ πανταχοῦ ἀκούόμενα κατὰ τῆς πίστεως σκάνδαλα και αἱ θλασφημίαι και ὄσα ἄλλα μυστικά τοιαῦτα, εις τῶν ὁποίων τὴν ἔκθεσιν δέν ἐ-ξαρκοῦσιν βιβλία πολλὰ και μεγάλα. Εἰς αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν παρεσύρθησαν δι' ἀπάτης ὄλοι οἱ ἔτι ἐ-πίσκοποι σωζόμενοι τῆς Ἑλλάδος και πολλοὶ ἄλλοι Κληρικοὶ, ὄλοι σχεδὸν οἱ ἐπίσκοποι και κατὰ σάρκα εὐγενεῖς, ὄλοι οἱ ἔχοντες θέσεις και ἐπαγγέλματα, ὄλοι οἱ σημερινοὶ λογιώτατοι και διδάσκαλοι, και ἡ δι' αὐτῶν ἐπιβουλὴ μορφώνει τῶσων ἐτῶν και ἀδία-λείπτως ὄλην τὴν ὀρθόδοξον νεολαίαν και κινδυνεύει ὄλη ἡ νέα γενεὰ τῶν ὀρθοδόξων νὰ εὐρεθῇ ἀνεπαι-σθήτως εις τὸ ναυάγιον αὐτῆς τῆς ὀλεθρίου και τρο-μερᾶς πλάνης. Τὸ φρικωδέστερον και ἀπαισιώτερον πάντων τῶν ἄλλων σημείων τῆς παρουσίας τοῦ Ἀντι-χριστοῦ ἐστὶ τὸ θδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ και ὅτι ἐκάθησεν εις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς θεός.

Γιρὸ χρόνων πολλῶν εις τὴν Ἐπτάνησον και ἔ-πειτα ἐπὶ Ἀντιβασιλείας εις τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλά-δος ἡ Ἀγγλία ἐνήργησε τὰ ἐκκλησιαστικά σχίσματα και εὐθὺς ἐνομοθέτησε νὰ διοικεῖται ἡ Ἐκκλησία ἀ-πὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς κατὰ τὸ ἀπαράλλακτον σύ-στημα τοῦ Λουθηρακαθινισμού τῆς Ἀγγλίας. Εἰς ταῦτα τὰ δύο Κράτη διὰ νόμου και συστηματικῶς οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι λαϊκοὶ και ἀσεβεῖς, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ διοικοῦσι και νομοθε-τοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγοι σωζόμενοι ἐ-πίσκοποι οὐ μόνον ἔπεσον εις τὴν κατὰ τῆς πίστεως συνωμοσίαν και θεωροῦνται ὡς εὐστοχα ὄργανα τῶν ἐχθρῶν, οὐδὲν ἄλλο ἴδιον ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά καθήκοντα, εἰμὴ ὄνομα και τὸν τύπον, ἀλλὰ και ὡς διὰ νόμου ὑπάλληλοι τῆς Ἀρχῆς. Ὡστε ἡ ἀπ' αἰῶ-νος ἐξουσία τοῦ ἀγίου Πνεύματος εις τὴν Ἐκκλησί-αν ἐδόθη, και οὐχὶ εις τὴν ἀσεβεστάτην ἀρχήν, ἥτις πρὸ πολλοῦ προετοιμάζει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀντιχρί-στου. Δι' αὐτοῦ τοῦ φρικτοῦ και ἀπαισιωτάτου συ-στήματος νοθεύεται ἀδιαλείπτως κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαφθορᾶς και τῆς πλάνης ὁ κλῆρος, καταργοῦνται κατὰ μικρὸν και ἀνεπαίσθητως τὰ ὀρθόδοξα δόγμα-τα και μυστήρια και ἀντεισάγονται αἱ κακοδοξίαι τῆς πλάνης.

Αὐτὸ τὸ σύστημα τείνει ἡ ἐπιβουλὴ, ἵνα ἀναφα-νῇ παγκόσμιον και εις ὄλα τὰ ὀρθόδοξα κράτη, ἐπει-δὴ δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἀνατρέπει ἀνυπόπτως, εὐστόχως, και ἐν ὀλίγῳ καιροῦ. διαστήματι ὄλην τὴν

Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὸ ἐκεῖ Ὑπουργεῖον, ὅπερ διευθύνει ἡ Ἀγγλία, κινεῖ τὴν ἐκεῖ Σύνοδον εἰς ὅσα ἡ ἐπιβουλὴ θέλει, καὶ πάλιν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ὁ Βουλγαρίδης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι Χῆοι, ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Ἀγγλίας, κινοῦσι τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Κόπος πρὸς τοῖς ἄλλοις πολὺς αὐτῆς τῆς κατὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦ γένους ἐπιβουλῆς ἐστὶ καὶ ἡ κατάργησις ὅλου τοῦ μοναδικοῦ τάγματος, καὶ πρὸ πάντων τοῦ εἰς τὸ ὅρος τοῦ Ἀθῶνος, ὅπου σώζεται διὰ τῆς θείας χάριτος μέχρι τοῦδε ὁ ἐπισημότερος τύπος τοῦ μοναδικοῦ τάγματος καὶ θείου, καὶ τὸ πλέον ἱερὸν παράδειγμα τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ διαγωγή. Μυρίας ραδιουργίας ἐνεργουμένης διὰ τινος θαυτάτης ὑποκρίσεως ἐπεινέησαν εἰς τοιοῦτον ἀντίθεον καὶ ἀπαίσιον σκοπὸν, περὶ ἧς δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ἐκθέσω. Μία τῶν πολλῶν φαίνεται, ἵνα μορφώσῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης πολλοὺς νέους ρασοφόρους καὶ μετὰ ταῦτα ἐξ αὐτῆς τῆς ζύμης νὰ ψηφισθῶσι ἡγούμενοι εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια τοῦ Ὄρους καὶ ἔπειτα αὐτοὶ ἔχοντες ὁδηγίαν ἐκ τῆς κοινῆς ἐπιβουλῆς νὰ διαδίδωσι τὰ σκάνδαλα, ὥστε ἀνεπαισθήτως καὶ χωρὶς ὑποψίας νὰ παύσῃ ἐκεῖ ὅλη ἡ μοναδικὴ τάξις. Δι' αὐτῆς τῆς ραδιουργίας κατηργήθη τὸ μοναδικὸν τάγμα εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ αὐτὴ ἡ ραδιουργία ἐνεργεῖται πρὸ πολλοῦ καὶ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπιβουλὴ τείνει πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἵνα παρὰ σύρῃ εἰς τὴν πλάνην καὶ ὅλους, εἰ δυνατόν, τοὺς διασπαρμένους Ἀγιορείτας εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ ὄρους Μετόχια. Πολλὰ ἄλλα ζιζάνια ἔρχονται εἰς τὸ Ὄρος δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ζητοῦσι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς μοναδικῆς πολιτείας καὶ ἐνεργοῦσι τὰ σκάνδαλα, καὶ ἄλλοι τινὲς Γέροντες, φέροντες δνομα καὶ σχῆμα διδασκάλου. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται εἰς ὅλα ταῦτα μεγίστη ἐγρήγορις καὶ νῆψις, μήπως ἀπροσέκτως παραρῶμεν εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ ἀποστασίαν καὶ τὴν κοινὴν προδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Λυποῦμαι τὰ μέγιστα, ἐπεὶ δὲν με συγχωρεῖ ἡ ὥρα, νὰ ἐκθέσω πολλὰ ἄλλα. Αὐτὰ τὰ ἀτάκτως πως διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς ὥρας γεγραμμένα. Καὶ μένω,

Ὁ ἐλάχιστος καὶ γνήσιος ἐν Κυρίῳ φίλος

Κοσμάς Φλαμιάτης.

Ἐν Πάτραις τῇ 16 Μαρτίου 1852

Ἀδικοῦμεν;

Εἰς πολυγραφημένα μας ἔντυπα ἐλέγξαμε τὸ σχῆμα Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς ἐγκύκλιόν του εἶχε τὴν τόλμην νὰ ἀποκαλέσῃ «ναυαγούς τῆς πίστεως» τοὺς ἐπισκόπους τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος! Μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ εἶχαμε θέσει τὸ ἐξῆς ἐρώτημα: Ἐὰν θέλῃ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν κοινωνεῖ μετὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν (ἢ μετὰ τὴν Ἱεροσόλυμα καὶ τὸ Σινᾶ, προσθέτομεν τώρα), ἂς ἀποκαλέσῃ «ναυαγούς τῆς πίστεως» καὶ τοὺς νεοημερολογίτας ἐπισκόπους καὶ δὴ τὸν Σεραφεῖμ Ἀθηνῶν καὶ τὸν Φλωρίνης Αὐ-

γουστίνον. Δὲν τὸ ἐπραξε, μόνον ἐθαλε νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὁ θεολόγος τοῦ κ. Ἀ. Δελήμαπας, ὁ ὁποῖος ἀνευ δισταγμοῦ τινος, ἐλλείψει ἐπιχειρημάτων, μᾶς ἐχαράκτήρισε «οἰκουμενιστάς, πλανεμένους καὶ δαίμονωντας»!

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Κυπριανὸς εἶναι σὰν νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν θέσιν μας καὶ νὰ προσυπογράψῃ, ὅτι καὶ σήμερα πιστεύει αὐτὰ πού ἔγραφε πρὸ ἐτῶν εἰς ἓνα φυλλάδιόν του με τίτλον: «Πῶς ἐγνώρισα τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον καὶ ἐπέστρεψα εἰς αὐτό». Ἀντιγράφομεν δύο προτάσεις του: «Τὸ συνετώτερον, τὸ φρονιμότερον δι' ὅσους ἀγαποῦν τὸ πάτριον ἑορτολόγιον εἶναι νὰ τὸ ἀκολουθήσουν χωρὶς ὁμῶς νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν Μητέρα ἐπίσημον Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν. Τὰ ἄκρα καὶ οἱ φανατισμοὶ ὁδηγοῦν πολλάκις εἰς ἀπώλειαν... Θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ πάτριον ἑορτολόγιον καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν του, ἀλλὰ μετὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅχι ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀναγνώριζοντες τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διατηροῦντες τὴν πρὸς αὐτὴν διοικητικὴν ἡμῶν ἀναφορὰν»!! (σελ. 12, 14).

Λεπτομερείας διὰ τὸ σχῆμα Κυπριανοῦ δύναται νὰ εὑρῇ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς τρεῖς «Πρὸς Ἀνδρέαν» κυκλοφορηθείσας πολυγραφημένας ἐπιστολάς μας.

Χρειάζεται ἡ θεήθειά σου

Χρόνια τώρα τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ὁρθόδοξου Συλλόγου: «Παναγία ἡ Θεοτόκος» ἀγωνίζεται νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ κτίριόν του εἰς τὸ δωρῆν πρὸς τοῦτο οἰκόπεδον εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν (Κολοκυνθοῦς 8, πλατεῖα Κουμουνδούρου), χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ! Ἐχουν ἤδη ἐγερεθῇ τὸ ἡμιυπόγειον καὶ τὸ ἰσόγειον, ἀλλ' ἀτελῶς, χωρὶς σουβάδες καὶ καυφώματα, πλὴν τοῦ γραφείου καὶ δύο βοηθητικῶν χώρων. Τὸ ἰσόγειον προορίζεται διὰ Ἐκκλησίαν, ἢ ὅποια θὰ διαμορφοῦται καταλλήλως καὶ εἰς αἵθουσας διαλέξεων. Κάτι δηλαδὴ τὸ σφόδρα ἀναγκαῖον διὰ τοὺς πιστοὺς τοῦ πατρώου ἑορτολογίου τῶν Ἀθηνῶν. Πάρακαλοῦνται ὅλοι νὰ συμβάλλουν τὸ κατὰ δύναμιν, διὰ νὰ μὴ εἰπώμεν ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν, διὰ τὴν ταχείαν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου, διότι εἰς ἱερὸς Ναὸς σημαίνει νῆσις ὁ ῥθόδοξος ἐν μέσῳ τῆς ἀλμυρᾶς θαλάσσης τῆς αἰρέσεως, καὶ συνεπῶς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν σωτηρίας ἀθανάτων ψυχῶν. Τὴν ἐνίσχυσίν σας ἀποστείλατε εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Διονύσιον Μαρῖνον, Κανάρη 21, 151 26 — ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ. Σημειώσατε εὐκρινῶς τὴν διευθυνσί σας πρὸς παραλαβὴν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως. Πρόκειται γιὰ ἓνα ἔργον πού ἀξίζει τὴν ὀλοκάρδιον συμπαράστασιν ὅλων μας. Τηλέφωνα πού δύνασθε νὰ ἀπευθύνεσθε γιὰ περισσότερες πληροφορίες εἶναι: 80.24.852 — 52.49.974 — 29.14.527.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καψάλα — 63086 Καρυαί, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφείο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθήνα Τ.Τ. 105 53 — Τηλ. 32.16.295